

20
ANYSOrquestra Simfònica
Sant Cugat

Diari del Concert

Divendres, 23 d'abril del 2010 N. 39

La música més romàntica acomiada el dia de Sant Jordi

L'Orquestra Simfònica Sant Cugat i el pianista Daniel Ligorio interpreten el concert per a piano i orquestra número 1 de Chopin.

El diàleg entre el piano i l'orquestra és especialment intens en el concert per a piano i orquestra número 1 de Chopin.

Una setantena de socis de l'Orquestra Simfònica Sant Cugat van assistir el passat 17 d'abril, a l'Aula Magna del Conservatori Municipal de Música Victòria dels Àngels, a un assaig de l'Orquestra i van poder conversar amb els músics al final de l'assaig. Aquesta activitat forma part del programa d'actes del 20è aniversari de l'Orquestra Simfònica Sant Cugat.

Aquest 2010 fa 200 anys que va néixer Fryderik Chopin. Una pila d'activitats s'han programat arreu del món amb motiu del bicentenari del brillant compositor i pianista polonès. L'Orquestra Simfònica Sant Cugat s'ha sumat a aquesta celebració amb la interpretació del concert per a piano i orquestra número 1 de Chopin, aquesta nit al Teatre-Auditori Sant Cugat. Un any més, la música -en aquest cas, una música d'allò més romàntica- ha acomiadat el dia de Sant Jordi a Sant Cugat.

El concert per a piano i orquestra número 1 és una de les principals obres de Fryderik Chopin (1810-1849), que va compondre gairebé exclusivament per a piano. Chopin és autor d'un segon concert i altres peces per a piano i orquestra, sonates, estudis, scherzos, balades, preludis, impromptus, nocturns, valsos... El pianista solista d'aquest concert ha estat Daniel Ligorio (Martorell, 1975), que ha col·laborat en altres ocasions amb l'Orquestra Simfònica Sant Cugat.

El repertori del concert de Sant Jordi de l'Orquestra Simfònica Sant Cugat inclou cada any alguna peça d'un autor català. Enguany l'Orquestra ha escollit "Empúries", d'Eduard Toldrà (1895-1962), i "Glossa de l'emigrant", opus 105 bis, de Salvador Brotons, "una obra d'exaltació nacionalista", en paraules del mateix compositor, que inclou melodies de cançons conegudes ("L'Emigrant", "El cant de la senyera" i "Els segadors"). Els espectadors atents han reconegut el so de la tenora, instrument que s'ha incorporat a l'orquestra per interpretar aquesta peça.

Les altres obres que ha interpretat l'Orquestra Simfònica Sant Cugat són d'autors italians: l'obertura "La forza del destino", de Giuseppe Verdi (1813-1901) i l'"intermezzo" de "Cavalleria rusticana", de Pietro Mascagni (1863-1945).

L'Orquestra Simfònica Sant Cugat i el pianista Daniel Ligorio oferiran aquest mateix concert el proper 2 de maig, amb motiu de la Festa major del Roser de Maig, al Teatre Ateneu de Cerdanyola del Vallès.

Daniel Ligorio

El pianista Daniel Ligorio va néixer a Martorell l'any 1975. Ha col·laborat amb el Quartet Brodsky, el Quartet de la Gewandhaus de Leipzig, el Quartet de Praga, el Quartet Pezze, i ha estat dirigit per mestres com Marcello Biotti, Robert King, Josep Pons, Franz-Paul Decker..., al costat d'orquestrats com la Simfònica de RTVE, la Real Orquestra Sinfònica de Sevilla, l'Orquestra de Castilla y León, l'Orquestra Sinfònica de la Regió de Murcia, la Real Filharmonia de Galicia, la Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya, la Simfònica Sant Cugat, la Simfònica del Vallès, la Ciudad de Granada, la Pablo Sarasate de Pamplona i la Simfònica de Balears Ciutat de Palma, entre d'altres.

Els seus premis com a pianista i la seva participació a diferents grups de cambra, entre els quals el LOM Piano Trio (format pel pianista Daniel Ligorio, pel violinista Joan Orpella i pel violoncel·lista José Mor), li han obert les portes a gires de concerts tant a Europa com a Amèrica, entre les quals destaquen, a nivell estatal, el concurs nacional de Jovenuts Musicals d'Espanya, el concurs Infanta Cristina, i el de la Fundació Yamaha, i a nivell internacional, el "Kendall Taylor Beethoven Piano Prize", el "Quilter Piano Competition", el "Hopkinson Gold Medal & Sydney & Peggy Shimmin Piano Prize", i també l'"International Tournament Competition" amb el LOM Piano Trio.

Daniel Ligorio ha participat a l'enregistrament del concert per a piano i orquestra del mestre Joaquín

Rodrigo per al segell Naxos, a l'estrena internacional amb motiu del cinquanta aniversari de Jovenuts Musicals d'Espanya del concert per a dos pianos i orquestra "Juventus" d'Antón García Abril, a l'enregistrament de la integral per a piano de Manuel de Falla per a Naxos, i a la integral dels tríos de Joaquín Turina per a piano, violí i violoncel.

Salvador Brotons

El director i compositor Salvador Brotons va néixer a Barcelona el 1959. Ha escrit més de 100 obres majoritàriament orquestrals i de cambra, i ha guanyat més de quinze premis de composició, entre ells el Premio Orquesta Nacional de España per les seves "Quatre peces per a cordes" i el Premi Reina Sofia de Composició per la seva obra "Virtus". Un bon nombre de les seves obres han estat editades i també enregistrades en diversos CDs tant a Europa com als EUA amb segells com EMI, Auvidis, Albany Records, Claves, RNE, Harmonia Mundi, etc. Actualment compagina la composició d'encàrrecs d'obres de tot gènere amb una intensa agenda com a director d'orquestra. És director titular de la Banda Municipal de Barcelona i de l'Orquestra Simfònica de Balears Ciutat de Palma.

D'esquerra a dreta, el compositor Salvador Brotons, el director de l'Orquestra Simfònica Sant Cugat, Josep Ferré, i el pianista Daniel Ligorio, fotografiats just abans de l'inici del concert.

L'Orquestra interpretarà "El llac dels cignes", de Txaikovski

El primer concert de l'Orquestra Simfònica Sant Cugat de la propera temporada, 2010-2011, serà "El llac dels cignes", de P. I. Txaikovski. Es tracta d'un ballet amb quatre actes que representarà Corella Ballet.

"El llac dels cignes" és un dels ballets més coneguts i representats de la història. La primera representació va tenir lloc l'any 1877 al Teatre Bolshoi de Moscou, amb coreografia de Julius Reisinger. El 1895 es va presentar al Teatre Marinsky de Sant Petersburg amb una nova coreografia feta per Marius Petipa i Leiv Ivanov, que va obtenir un gran èxit. Aquesta versió, revisada per Àngel Corella, és la que es presentarà al Teatre-Auditori Sant Cugat els dies 1 i 2 d'octubre. L'escenografia serà realitzada pel mateix Teatre-Auditori Sant Cugat i la companyia Corella Ballet. Aquesta proposta forma part de la programació especial de concerts amb motiu del 20è aniversari de l'Orquestra, que s'escau enguany.

Els músics

Els músics que han interpretat el concert d'avui són:

Itziar Aguirre Rodríguez, Pep Bonachera Fernández, Julià Borràs i Querol, Joan Bosch Daniel, Santiago Burgos i Tarrida, David Calvet Amaro, Anna Calvo Turull, Joan Camps Claveria, Francesc Castillo Martínez, Pere Charles Pradas, Ignasi Corella Solé, Antonia Escalas Bernat, Marta Escoz i Balaguer, Teresa Espuny Pujol, Manuel Esteban Coco, Oriol Ferré i Puntos, Violeta Ferré i Puntos, Albert Flores Freixanet, Jordi Garcia Navarro, Sara Guri Casallachs, Geert Hendrik Krosenbrink, Rebecca Jane Macauley, Josep Juan i Pomes, Yayoi Kagoshima, Momo Ko Furukawa, Beatriz Lizarte Martín, Gemma Llorens Galbany, Jairo Londoño Valencia, Mario Markovich Trailovich, Sergi Mauro Menchén, Enric Mestre Gras, Josep Mira i Olcina, Lutz Mittermüller, Meritxell Nicolau Teixidó, Vasil Nikolov, Judith Ortega Larriba, Eva Panyella Callao, Marina Parellada Alfonso, Andrea Peiron Martín, Vuc Popovic, Laia Pujolas Casadevall, Carles Rambla Tió, Artur Regada Matas, Sebastià Rio Serracarbasa, Toni Roca Girbau, Juan Rodríguez Poveda, Marina Romo Vivancos, Aloma Ruiz Boada, Mayte Santos Pérez, Albert Serra i Oller, Paula Sirvent Raga, Quim Solé Escobar, Núria Tauler López, María Ugarte López-Herce, Ignacio Zamora Rodríguez i Yana Zuyeva.

Orquestra Simfònica Sant Cugat

Director: Josep Ferré.

Administració: Marta López i Isabel Sorando.

Imatge corporativa: Violeta Ferré.

Regidor: Joan Berlanga.

Emocions a flor de pell

La vida de Chopin, com la de qualsevol mite del romanticisme, està envoltada per un vel de misteri i de fascinació que en el seu cas afecta, fins i tot, les circumstàncies del seu naixement. Si per una banda ell mateix acceptava l'1 de març com el dia del seu aniversari, altres fonts assenyalen com a data més probable el 22 de febrer. Només una cosa és clara: va ser batejat el dia de Sant Jordi del 1810, avui fa 200 anys. I possiblement no hi ha obra més adient per homenajar-lo que el seu Concert per a piano i orquestra en Mi menor, que, com se sap, en realitat no és el primer que va escriure sinó el segon. Efectivament, quan Fryderyk Franciszek Chopin comença la composició del Concert en Mi menor ja ha escrit i interpretat amb notable èxit la seva primera incursió en aquest gènere: el Concert en Fa menor. Ens trobem al 1830, un moment decisiu per a la trajectòria del compositor que, malgrat la seva joventut, compta ja amb un prestigi que va més enllà de la seva Polònia natal degut al seu esclatant èxit a Viena com a pianista i compositor. Una Polònia que Chopin abandonaria poc després d'escriure aquesta obra per no tornar-hi mai més físicament, però a la qual va tornar una vegada i una altra a través de les seves evocadores composicions.

El primer moviment del Concert per a piano en Mi Major constitueix, indiscutiblement, una de les fites de la literatura per a piano i conjunt orquestral de tota la història de la música. Malgrat la controvèrsia que genera el tractament que dona el compositor polonès a l'orquestra, cal admetre que en aquest moviment Chopin mostra de manera vehement les diverses cares de la seva personalitat, tendra i exaltada, lluminosa i melangiosa, lírica i dramàtica. Com si el compositor hi volgués abocar totes les seves experiències vitals - el seu amor per Konstancja Gladkowska és a l'origen dels dos concerts per a piano - i musicals,

la melodia sembla brollar d'un pou inacabable, i els colors que aconseguen fer sorgir del diàleg entre el solista i l'orquestra són d'una modernitat indiscutible i d'una personalitat intransferible i ben madura. Estructurat a partir de tres temes clarament reconeixibles introduïts per l'orquestra, en aquest extens primer moviment, el piano exposa el tema inicial i posteriorment un segon, a manera de contrapunt amb la mà esquerra. Es tracta d'un moviment ambiciós d'estructura segmentada, allunyada de la clàssica de "sonata", que posa en dubte la fama de mal orquestrador que la figura de Chopin ha hagut d'arrossegar. Una fama deguda, en gran part, als prejudicis que generaven els grans virtuoses del piano quan treballaven les grans formes simfòniques, prejudicis que en els darrers anys s'han anat apaivagant.

El segon moviment és l'ànima d'aquest concert. És un d'aquests meravellosos moviments lents de Chopin en què el solista pot desgranar cada una de les notes com si fossin perles lligades pel finíssim fil d'un acompanyament orquestral amb sordina, proper a la transparència. El tercer, finalment, ple d'optimisme, sí que adopta l'habitual forma de dansa, en aquest cas, òbviament, una polca.

I si una dansa tradicional clou el concert opus 11 de Chopin, una cançó tradicional constitueix el nucli de la

Glossa de l'Emigrant, de Salvador Brotons. Reconegut com un dels músics més actius i vitals de la seva generació, Brotons és un autèntic tot terreny de la composició que es mou amb la mateixa comoditat amb les grans obres orquestrals que amb les de cambra. La seva vinculació musical amb els Estats Units, on ha residit i treballat durant anys, és perceptible en els materials triats, però sobretot en el seu tractament orquestral i en la seva manca de complexos a l'hora de buscar l'emoció i la complicitat de l'oient.

La Glossa de l'Emigrant sorgeix d'una obra anterior de l'autor, el seu Concert per a Tenora i Orquestra compost l'any 2005. A partir de l'últim moviment d'aquest concert, Brotons, amb el seu característic i brillant tractament orquestral, construeix un emotiu poema simfònic inspirat en un tema tan conegut com el de L'Emigrant. El poema de Verdguer, d'un vigor expressiu característic de l'estil de l'autor, es va beneficiar l'any 1893 de la melangiosa melodia amb què el va musicar Amadeu Vives, i és aquesta combinació explosiva la que va convertir L'Emigrant en un himne, especialment per a tots aquells que han hagut de marxar, per una raó o una altra, del nostre país. Fidel al seu estil, Brotons exposa el tema central de la peça d'Amadeu Vives amb una brillant i acolorida orquestració fins a dues vegades. A partir d'aquí s'allunya de l'obra de la qual parteix aquesta

Glossa: Brotons elimina una cadenza per a tenora i proposa una estructura de sardana en la qual aniran reapareixent, amb formes diferents, referències a L'Emigrant fins arribar a un clímax final ple d'emotivitat. Aleshores, de manera sorprenent, l'himne d'Els Segadors pren tot el protagonisme.

Antoni Colomer

Albert Flores

Viola de l'Orquestra

"De petit m'encantava tocar cançons d'oïda"

-Com va aficionar-se a la música?

-De petit els meus "hobbies" eren el tennis i la música. M'encantava tocar cançons d'oïda amb tota mena d'instruments. Als 14 anys vaig deixar el tennis i vaig començar a estudiar piano, i al cap d'un any la viola.

-Quines principals dificultats té la viola?

-Tots els qui toquem instruments de corda fregada tenim el gran repte de l'afinació. Mai no podem descuidar aquest aspecte. A més, la viola té menys potència de so que el violí i el violoncel, com a conseqüència de la poca tensió que tenen les cordes. Per això els qui toquem aquest instrument ens cal buscar no només qualitat sinó també quantitat de so.

-Com va conèixer l'Orquestra Simfònica Sant Cugat?

-L'any que vaig anar a estudiar a Barcelona en vaig sentir parlar. Vaig entrar-hi a través del percussionista Quim Solé. Abans vaig tocar a la Jove Orquestra Simfònica del Baix Llobregat, de la qual també vaig ser professor.

-A més de l'Orquestra Simfònica Sant Cugat, toca en altres formacions?

-Sí, col·laboro amb l'Orquestra Simfònica Julià Carbonell de les Terres de Lleida, amb l'Orquestra Simfònica del Vallès i sóc membre del Trio Opus U, format per violí, viola i violoncel. La cambra és un luxe: l'interpret té el paper de solista i permet tocar repertoris preciosos que no tenim l'oportunitat de fer amb l'orquestra simfònica.

-Quina partitura proposaria que toqués l'Orquestra Simfònica Sant Cugat que encara no hagi interpretat?

-La tercera simfonia de Beethoven. És una obra apassionant, que marca un abans i un després en la música simfònica. També proposo fer una gira per diferents països amb l'Orquestra.

-Actualment conrea "hobbies" que no tenen relació amb la música?

-M'agrada molt la natura i l'excursionisme. També m'encanta el submarinisme, que em permet desconnectar, i m'apassiona la moto.

Propers concerts de l'Orquestra

- **2 de maig:** Concert de Sant Jordi. Concert per a piano i orquestra número 1 de Fryderyk Chopin i Glossa de l'emigrant de Salvador Brotons, entre d'altres peces. Pianista solista: Daniel Ligorio. Teatre Ateneu de Cerdanyola del Vallès.
- **5 de maig:** Concert per al Grup Catalana Occident. Peces de Salvador Brotons, Rafael Martínez Valls, Pietro Mascagni, Enric Morera, Josep Ribas i Giuseppe Verdi. Teatre-Auditori Sant Cugat.

Propers espectacles del Teatre-Auditori

- **25 d'abril:** Of Music and Angels. Música per a Victòria dels Àngels (música).
- **30 d'abril:** IT Dansa. Jove companyia (dansa).
- **2 de maig:** Transe. Wanted Posse. Espectacle de hip-hop i breakdance (dansa).
- **7 de maig:** Così fan tutte, de W.A. Mozart. Cor Amics de l'Òpera de Sabadell i Orquestra Simfònica del Vallès (òpera).
- **8 de maig:** Urtain, de Juan Cavestany (teatre).

Patrocinador Fundador

FUNDACIÓ JESÚS SERRA

Grup CATALANA OCCIDENT

Fundació Privada MÚSICA SIMFÒNICA I DE CAMBRA

ferrer

OMNIUM
LENGUA CULTURA PAIS

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
i Mitjans de Comunicació

Ajuntament de Sant Cugat

TEATRE-AUDITORI SANTI CUGAT

SOCIS PROTECTORS:

AUX VYD-VSS
Avant Grup Autocars
Campmany Dona Home
Camisseries Tubau
Carré Mobles
Cebado, de Carmen Martínez
Gràfiques Celler
Ofinova
Rotary Club Sant Cugat
Sacum
TMA

20 ANYS

Número 39.
Dipòsit legal: B-50580-2003.

Edita: Fundació Privada Música Simfònica i de Cambra.
Presidenta: Flora Puntos i Cabero.

Membres de la Junta de l'Associació Orquestra Sant Cugat i del Patronat de la Fundació Privada Música Simfònica i de Cambra: Josep Maria Ferré i Bofarull, Josep Ferré i Rovira, Josep Jové i Sotomes, Lutz Mittermüller, Francesc Puntos i Amorós, Flora Puntos i Cabero, Joaquim Sans i Oliveró, Ruffó Ventura i Aspas.

Carrer dels Marges, 25, local.
08172 SANT CUGAT DEL VALLÈS.
Tel. 93 589 31 93
Fax. 93 589 32 54

Direcció: Daniel Romani.
Fotografia: Mané Espinosa.
Disseny gràfic: Isabel Núñez.
Il·lustració: Marta Balaguer.

Orquestra Simfònica Sant Cugat

music@simfonica.cat
www.simfonica.cat